

Tetsaweh – Exodus 27:20 – 30:10

Aliyah 2 – Exodus 28:13 – 28:30

In deze *aliyah* lezen we dat Mozes een borsttas (of borstlap/borstplaat) moet maken voor de Hogepriester. Deze borsttas wordt de **borsttas van het oordeel/gerecht** genoemd. Het staat voor de rechtvaardige beslissingen en oordelen, die de priesters aan het volk bekend maakten. Hoewel de koningen recht spraken over het volk, vormden de priesters het hoogste geestelijke gezag. Zij konden God raadplegen. Zij konden de koning van belangrijk advies voorzien. Zij legden de Thora uit. En zij konden mensen rein of onrein verklaren. De borsttas staat voor deze **rechterlijke macht** van de **priesters**.

In deze borsttas zaten ook **de Urim en de Tummim**, volgens vers 30. Dit waren de **orakelstenen** waarmee de Hogepriester God kon raadplegen. Als een (rechterlijke) beslissing te moeilijk was, werd God met deze stenen geraadpleegd. Hoe dit precies in zijn werk ging, is een raadsel. Volgens sommige Joodse tradities waren de Urim en de Tummim een stuk perkament met de Godsnaam erop. Aannemelijker is de uitleg dat de Urim en de Tummim stenen waren, die een beslissing van God door konden geven. De eenvoudigste vorm zou dan een zwarte en een witte steen zijn, waarbij de één 'ja' betekende en de ander 'nee'. Op een of andere manier werd er dan geschud of gegooid met deze stenen, zodat er eentje uitsprong.

Zo droeg de Hogepriester de (rechterlijke) beslissingen altijd op zijn hart, wanneer hij in het Heiligdom was. Dit laat zien dat de rechtspraak niet alleen een zaak van het verstand en van de regeltjes was. De **rechtspraak** was ook een **zaak van het hart**. Iedere zaak moest geproefd en doorleefd worden. De Hogepriester was daar met zijn hele hart bij betrokken. Daarbij laat dit zien dat iedere rechterlijke beslissing uiteindelijk **van God verwacht** werd. Zelfs als priesters zelf een rechterlijke uitspraak deden, waren zij daarbij afhankelijk van Gods Woord, inzicht en zalving. Als teken daarvan droeg de Hogepriester altijd de borsttas van de rechtspraak in het Heiligdom op zijn hart.

Deze borsttas van het gerecht wordt weer aangehaald bij de **geestelijke wapenrusting** in Efeze 6. In dit gedeelte wordt ons geleerd dat we een geestelijke strijd met de duivel en zijn leger hebben te strijden. En daarbij is het essentieel om onze wapenrusting aan te trekken. Vaak wordt deze wapenrusting uitgelegd aan de hand van de Romeinse wapenrusting. Dit is ook de meest logische uitleg. Toch valt er ook veel voor te zeggen om deze wapenrusting met de **kleding van de Hogepriester** te verbinden. Het borstharnas van de gerechtigheid stemt dan overeen met de borsttas van het gerecht.

Wij worden dan opgeroepen om **ons hart te beschermen** met de borsttas van het gerecht. Ons hart is volgens de Bijbel het centrum van onze wil. Daar maken wij onze beslissingen. En onze wil is te beschermen door **God altijd te raadplegen** bij iedere beslissing, die wij maken. Als wij God raadplegen, dan worden onze beslissingen priesterlijke beslissingen. Zij brengen Gods aanwezigheid de wereld binnen.

Door Yeshua's offer zijn wij **allemaal priesters** geworden.¹ Daarmee zijn wij geroepen om middelaars tussen God en de wereld te zijn. Wij zijn geroepen om voorbede voor de wereld te doen bij God en Gods wil bekend maken in de wereld. Dit kan alleen als wij bij alles Gods Woord raadplegen en geleid worden door de Heilige Geest. Onze eerste roeping als priesters is: **Gods Stem leren verstaan** voor onszelf en voor anderen. Dit vraagt van ons dat wij tijd doorbrengen in het Heiligdom, dat wil zeggen: in gebed, in aanbidding en in de aanwezigheid van God Zelf.

Het mooie is dat wij wel priesters zijn, maar dat onze **Hogepriester Yeshua** is. Hoewel wij een roeping hebben om Yeshua te weerspiegelen in de wereld, hoeven wij de weg naar God niet meer te banen. Dat heeft Yeshua al gedaan. Hij is de Eerste en Hij is voor ons uitgegaan. In Hebrreeën 7-9 wordt uitgelegd hoe Yeshua onze Hogepriester is, die **Zichzelf heeft geofferd** voor ons. Dit offer was voor eeuwig genoeg om al onze zonden weg te wassen en ons vrije toegang tot de hemelse Vader te geven.

Gewoonlijk bracht een Hogepriester een dier als offer. Dit waren tijdelijke offers en steeds moest er weer een nieuw dier geofferd worden. Maar Yeshua was de enige Hogepriester die zichzelf kon en mocht offeren. We horen Yeshua aan het kruis uitroepen: *Eloï, Eloï, lama zabachtanie?* Dit wordt in Markus 15:34 vertaald met: *'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'* Maar deze woorden kunnen in het Hebreeuws ook opgevat worden als: **'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij geofferd?'** Dan wordt zabachtanie niet met het werkwoord zavaq (verlaten), maar het werkwoord zavach (offeren) verbonden. Hier is dus sprake van een dubbelzinnigheid...

Ik geloof dat deze dubbelzinnigheid door God in de tekst is gelegd. Yeshua roept hier uit naar God: *Waarom offert U mij?!* Hiermee bevestigt Yeshua dat Hij aan het kruis geofferd werd. Hij was **het ware Offerlam** dat met Pesach voor ons geslacht werd, zoals Johannes ons ook al leerde.² Yeshua was de enige Hogepriester die Zichzelf offerde. En dat offer was voor eeuwig genoeg om alle zonden uit te wissen.

We zien in de huidige *aliyah* hoe de Hogepriester **prachtige kleren** aankreeg om God te dienen in de heilige Tabernakel. Wat een schril contrast vormt dit met onze Hogepriester Yeshua aan het kruis. Hij werd juist **ontkleed**. Al zijn kleding en waardigheid werd Hem ontnomen. En Hij werd op een onreine plaats, buiten Jeruzalem, ter dood gebracht. En dan staat er in Johannes 19:23-24 geschreven³:

*Nadat de soldaten dan Yeshua gekruisigd hadden, namen zij Zijn kleren en maakten vier delen, voor elke soldaat een deel, en zij namen ook het onderkleed. Het onderkleed nu was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven. Zij dan zeiden tegen elkaar: Laten wij dat **niet scheuren**, maar **laten wij erom loten** voor wie het zal zijn...*

¹ 1 Petrus 2:5, Openbaring 1:6.

² Johannes 1:29.

³ Zie ook Mattheüs 27:35, Lukas 23:34, Psalm 22:19.

Waar de Hogepriester de **orakelstenen** van de rechtspraak in zijn kleding droeg, werden aan de voet van het kruis **dobbelstenen**, of een andere vorm van loten, geworpen om Yeshua's kleding te verdelen onder de Romeinse soldaten. Het recht is hier juist ver te zoeken. Hoe pijnlijk en vernederend moet dit voor Yeshua geweest zijn. Hij was de Hogepriester, maar in plaats van prachtige kleren te dragen en Gods heilige rechtspraak te voeren, hangt Hij daar naakt en worden zijn kleren op heidense wijze verspeeld.

Bijzonder is hoe hier expliciet wordt gewezen op het feit dat Yeshua's onderkleed niet werd gescheurd. Dit staat dan weer in schril contrast met de Joodse **hogepriester Kajafas**, die zijn **kleding scheurde**, tijdens het rechtsproces van Yeshua. Hij verweet Yeshua daarbij godslastering, omdat Hij zichzelf de Zoon van God noemde. Maar eigenlijk was het Kajafas zelf, die op dat moment een zeer godslasterlijke daad beging. Het was namelijk strikt **verboden door God** om de hogepriesterlijke kleding te scheuren.⁴ Waar Kajafas zijn hogepriesterlijke kleding scheurde, werd Yeshua's kleding onder het kruis niet gescheurd. Hij was de ware Hogepriester, die het ambt waardig was.

Tegelijkertijd beging Kajafas hier onwetend een profetische daad. Om dit te begrijpen moeten we teruggrijpen op de eerste *aliyah* van de huidige *parshah*. Daarin hebben we gezien hoe de **priesterlijke kleding** en de **Tabernakelkleden** van dezelfde stoffen waren gemaakt. We zagen dat de Tabernakel als het ware **Gods kleding** voorstelt. In deze kleding kan God te midden van zijn volk wonen. En de priesters worden ook met dezelfde kleding aangekleed en daarmee konden zij in Gods aanwezigheid komen. De Tabernakelkleden zijn Gods kleding en tevens de priesterkleding voor de mensen.

Het bijzondere is dat we het belangrijkste Tabernakelkleed, namelijk het **Voorhangsel**, van boven naar beneden zien **openscheuren**, wanneer Yeshua sterft aan het kruis.⁵ Terwijl Yeshua de laatste adem uitblaast, scheurt het kleed open, dat scheiding maakte tussen God en mensen in de Tempel. In geestelijke zin scheurde Yeshua's Hogepriesterlijke kleding dus wel degelijk open, toen Hij stierf. We zouden ook kunnen zeggen: **zijn Lichaam**, die Hij de Tempel had genoemd⁶, scheurde hier open en Hij heette ons welkom in het hart van de Vader. Hij heette de mensen welkom in Gods Heilige der Heilige. De kleden van de bedekking waren niet meer nodig.

Terug naar Yeshua's rol als Hogepriester. In Hebreeën 4:14-16 en 7:25 lezen we:

*Nu wij dan een **grote Hogepriester** hebben, Die de hemelen is doorgedaan, namelijk Yeshua, de Zoon van God, laten wij aan deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Eén Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde. Laten wij dan met **vrijmoedigheid** naderen tot de troon van de genade... Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft **om voor hen te pleiten**.*

⁴ Leviticus 21:10.

⁵ Mattheüs 27:51.

⁶ Johannes 2:19. Yeshua's Lichaam wordt ook letterlijk het Voorhangsel genoemd in Hebreeën 10:20.

Wij leren uit deze verzen dat Hogepriester **Yeshua** altijd voor Gods Troon aanwezig is om voor ons te pleiten en voorbede te doen. Hij is Degene die de rechterlijke uitspraken en beslissingen van God op zijn hart draagt. Hij is degene die **ons op zijn hart draagt**. Op de borsttas van het gerecht zaten namelijk ook de twaalf edelstenen met de namen van de twaalf stammen van Israël daarop. Dit laat zien dat de Hogepriester het volk van Israël altijd op zijn hart droeg in Gods aanwezigheid. Zo draagt Yeshua ook zijn volk op zijn hart, wanneer Hij voor de Troon van God is.

Dit geeft ons de **vrijmoedigheid** om ook als **priesters** in Gods aanwezigheid binnen te komen. Wij mogen met vrijmoedigheid tot Gods genadetroon naderen. Ook wij mogen daar onze voorbede doen en onze gebeden en aanbidding brengen. Omdat Yeshua daar voor ons pleit, kunnen ook wij daar binnengaan en pleiten. Omdat onze Hogepriester de weg gebaad heeft naar Gods Troon, mogen wij ook als priesters **voor Gods Troon** verschijnen. Wat een wonder!

Ik wil nog de aandacht vragen voor de **twaalf edelstenen**, die op de borsttas bevestigd werden. Deze twaalf edelstenen werden in gouden kassen gezet. In deze twaalf edelstenen waren de namen van de **twaalf stammen** gegraveerd. Dit werd volgens vers 21 gedaan met de **graving als van zegels**. Onmiddellijk springt hierbij Hooglied 8:6 omhoog:

Leg mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm. Want de liefde is sterk als de dood, de hartstocht onstuitbaar als het graf. Haar vonken zijn vurige vonken, vlammen van de Heer.

Zo draagt Hogepriester Yeshua zijn volk als een zegel op zijn hart. Zijn volk is diep in zijn hart gegraveerd. Hij koestert een **gepassioneerde liefde** voor zijn volk. Hij is de Bruidegom die totaal verliefd is op zijn Bruid. God Zelf koestert een diepe en gepassioneerde liefde voor zijn volk Israël en in Yeshua ook voor de gelovigen uit de heidenvolken. Niemand mag aan zijn volk komen, want dan raken zij God in zijn hart.

Er worden twaalf verschillende edelstenen genoemd in dit gedeelte. Dit roept gelijk de vraag op, op welke edelsteen welke stam stond gegraveerd? De stammen waren vernoemd naar de **twaalf zonen van Jakob**. En zeer waarschijnlijk stonden de namen van de twaalf zonen van Jakob naar **geboortevolgorde** op de edelstenen. Dit is namelijk bij de twee Shoham-stenen op de schouders ook het geval, volgens Exodus 28:10. De grote Joodse geleerde Rashi past dit ook toe op de twaalf stenen van de borsttas. Volgens hem stonden de zonen van Jakob hier ook op geboortevolgorde op. En dit lijkt mij ook het meest voor de hand liggend, gezien er in de Bijbel niets wordt gezegd, wat een andere indeling zou rechtvaardigen.

In de Joods mystieke hoek tref je allerlei andere indelingen aan, waarbij de geboortevolgorde niet wordt aangehouden. Pas op voor dit soort bronnen, want in de Joodse mystiek zijn ook allerlei demonische invloeden binnengedrongen. We houden hier de volgorde aan, die de Bijbel ons lijkt aan te reiken:

Hebreeuws:	Mogelijke vertaling:	Zonen van Jakob:
<i>Odem</i>	Robijn/Sardius	Ruben
<i>Pitdah</i>	Topaas	Simeon
<i>Bareketh</i>	Karbonkel/Emerald	Levi
<i>Nofech</i>	Smaragd	Juda
<i>Sappier</i>	Saffier	Dan
<i>Yahalom</i>	Diamant	Naftali
<i>Leshem</i>	Hyacint/Amber	Gad
<i>Shevo</i>	Agaat	Aser
<i>Achlamah</i>	Amethyst	Issaschar
<i>Tarshiesh</i>	Turkoois/Beril	Zebulon
<i>Shoham</i>	Onyx	Jozef
<i>Yashfeeh</i>	Jasper	Benjamin

Deze indeling is **niet zeker** en er valt nog een hoop studie naar te doen. Ten eerste zijn de namen van de edelstenen **niet zo gemakkelijk te vertalen**. We weten niet precies welke edelstenen met de Hebreeuwse woorden bedoeld werden. Ten tweede wijken de namen van de stammen af van de zonen van Jakob. **Jozef** is namelijk opgesplitst in de stammen **Efraïm en Manasse**. Dit zorgt ervoor dat er ofwel dertien stammen zijn, ofwel een zoon van Jakob uit de lijst wegvalt. Beiden zie je gebeuren in de Bijbel.⁷

Het bijzondere is dat we de edelstenen van de borsttas weer tegenkomen bij de **poorten van het Nieuwe Jeruzalem**. In Openbaring 21 lezen we dat het Nieuwe of hemelse Jeruzalem twaalf poorten heeft, die de namen van de twaalf stammen dragen. Ook lezen we dat de muur van de stad twaalf fundamenten heeft, met de namen van de twaalf apostelen daarop. Verder bestaan deze fundamenten uit de twaalf edelstenen van de borsttas. We zien daar dus de connectie tussen **poort, fundament, stam en apostel**.

Dit leert ons iets over het Nieuwe Jeruzalem. De stenen van de borsttas werden namelijk op het hart van de Hogepriester gedragen en daarmee ook op het hart van God Zelf. Yeshua is immers de Hogepriester bij uitstek en Hij is God Zelf. De edelstenen van de borsttas worden op zijn hart gedragen. Dit betekent dat de poorten van het Nieuwe Jeruzalem, die op diezelfde edelstenen gebouwd zijn, ons **toegang geven tot Gods hart**. Wanneer wij het Nieuwe Jeruzalem binnenwandelen, dan wandelen we Gods hart binnen. Daar zijn we thuis bij Hem. Daar kunnen we daadwerkelijk één met God zijn.

Ik geloof dat dat niet alleen iets voor later is, maar dat we **nu al met onze geest** toegang hebben tot het Nieuwe Jeruzalem. Wij mogen daar in de geest al rondwandelen en dingen uit Gods hart horen en ervaren. Dit staat bijvoorbeeld beschreven in Hebrëen 12:18-25. Wij horen God **profetisch** tot ons spreken vanuit het Nieuwe Jeruzalem, vanuit de hemel. Dit is een wonderlijk geheim, waarin de Heilige Geest ons verder wil inwijden.

⁷ Zie bijvoorbeeld de landsverdeling in Jozua 14-22, waar sprake is van dertien stammen en Openbaring 7, waar de stam Dan uit de lijst wegvalt.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Bijbelse rechtspraak is een zaak van het hart
2. We kunnen ons hart beschermen tegen de boze door God steeds te raadplegen
3. Als priesters hebben wij de roeping om Gods Stem te leren verstaan
4. Hogepriester Yeshua offerde Zichzelf voor ons
5. Hij werd ontkleed en zijn kleding werd verdubbeld
6. Door Zijn offer kon de bedekking van de Tempel/hemel worden opengescheurd
7. Yeshua draagt ons op Zijn hart in de hemel en pleit daar voor ons
8. Wij mogen nu ook met vrijmoedigheid bij Gods Troon komen als priesters
9. God koestert een gepassioneerde liefde voor zijn volk
10. De poorten van het Nieuwe Jeruzalem geven toegang tot Gods hart